

DIN OSPĂȚYL CREDINȚEI

„Nu cred în mântuirea celui ce nu lucrează spre mântuirea celorlalți.”

(Sfântul Ioan Gură de Aur)

Duminica a XV-a după Rusalii
**CONVORBIREA LUI IISUS
 CU NICODIM**

Era un om dintre farisei, care se numea Nicodim și care era fruntaș al iudeilor. Acesta a venit noaptea la Iisus și I-a zis:

Rabi, știm că de la Dumnezeu ai venit învățător; că nimeni nu poate face aceste minuni, pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.

Răspuns-a Iisus și i-a zis: Adevărat, adevărat zic ție: De nu se va naște cineva de sus, nu va putea să vadă împărăția lui Dumnezeu.

Iar Nicodim a zis către El: Cum poate omul să se nască, fiind bătrân? Oare, poate să intre a doua oară în pântecele mamei sale și să se nască?

Iisus a răspuns: Adevărat, adevărat zic ție: De nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu va putea să intre în împărăția lui Dumnezeu. Ce este născut din trup, trup este; și ce este născut din Duh, duh este. Nu te mira că ți-am zis: Trebuie să vă nașteți de sus. Vântul suflă unde voiește și tu auzi glasul lui, dar nu știi de unde vine, nici încotro se duce. Astfel este cu oricine e născut din Duhul.

A răspuns Nicodim și i-a zis: Cum pot să

fie acestea?

Iisus a răspuns și i-a zis: Tu ești învățătorul lui Israel și nu cunoști acestea? Adevărat, adevărat zic ție, că noi ceea ce știm vorbim și ce am văzut mărturisim, dar mărturia noastră nu o primiți. Dacă v-am spus cele pământești și nu credeți, cum veți crede cele cerești? Și nimeni nu s-a suit în cer, decât Cel ce S-a coborât din cer; Fiul Omului, Care este în cer. Și după cum Moise a înălțat șarpele în pustie, așa trebuie să se înalțe Fiul Omului, Ca tot cel ce crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Căci Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Căci n-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mântuiască, prin El, lumea. (Ioan 3, 13-17)

CUPRINS

Iubirea lui Dumnezeu	2
Pomenirea Înălțării Sfintei Cruci	4
Semnul Sfintei Cruci	5
Să nu fim figuranți în viață	6
Unde este vreo cădere, acolo a fost mai întâi mândria	6
De ce suntem puși mereu pe ceartă?	7
Despre puterea Sfintei Cruci!	7
Străvechea înțelepciune a pustiei	8
Povățuirii duhovnicești	8

IUBIREA LUI DUMNEZEU

Înălțarea Cinstitei Cruci este în mijlocul lunii septembrie. Duminica de astăzi se numește „înainte de Înălțarea Sfintei Cruci” și următoarea „după Înălțarea Sfintei Cruci”. Apostolul și Evanghelia fac referire la Cruce.

Ce ne spune Evanghelia? „*Nimeni nu s-a suit în cer, decât Cel ce S-a coborât din cer*”. Ba – ne vor spune necredincioșii – astăzi știința a avansat, privirile tuturor sunt întoarse spre spațiu; cum spune că nimeni nu s-a suit în cer? Aici știința contrazice religia... Ce răspundem?

Nu cunoașteți Scripturile. Când Evanghelia zice „cer”, nu se referă la acest cer fizic, în care s-a suit proorocul Ilie. Dincolo de acest cer, dincolo de soare, de stele și de galaxii, există un alt cer, duhovnicesc, supranatural, nevăzut. Din acest motiv, Scriptura zice: „*Lăudați-L pe El cerurile cerurilor*” (Psalmul 148, 4). Și, de aceea, zice despre Apostolul Pavel că a fost răpit „*până la al treilea cer*” (II Corinteni 12, 2). Există deci și un cer mai înalt, în care este adorat Dumnezeu. „*Noi, care pe heruvimi cu taină închipuim și făcătoarei de viață Treimi întreit-sfântă cântare aducem*” (Sfânta Liturghie). Despre acest cer, în care nu există nimic pământesc, ci locuiește Sfânta Treime și duhurile cele nematerialnice, vorbește Hristos când zice: „*Nimeni nu s-a suit în cer*”.

Așadar, din acel cer a venit pe pământ Domnul nostru Iisus Hristos. Originea Sa este dumnezeiască, adică este Dumnezeu. Și că este Dumnezeu, Hristos a demonstrat-o, printre altele, prin învățătura Sa, care este dumnezeiască. Cărțile pe care le-au scris

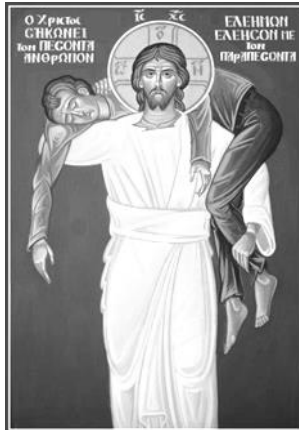
chiar și cei mai mari înțelepți sunt inferioare în comparație cu Evanghelia. Cine ascultă și citește Evanghelia, simte ca și ascultătorii lui Hristos, care spuneau: „*Niciodată vreun om n-a grăit ca Omul acesta*” (Ioan 7, 46). Iar El însuși a spus despre învățătura Sa: „*Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece*” (Matei 24, 35; Luca 21, 33; vezi și Marcu 13, 31).

Din cerul din care a venit Hristos, El ne-a adus învățături cerești – înalte. Care – veți întreba – este cea mai înaltă dogmă, cea mai mare învățătură a Lui? O spune astăzi Evanghelia. Măcar de-aș avea eu putere ca Sfinții Ioan Gură-de-Aur și Vasile, ca s-o sădesc în sufletele voastre. **Cea mai înaltă dogmă, cel mai mare adevăr, este că Dumnezeu iubește lumea – Dumnezeu îl iubește pe om** (Ioan 3, 16).

Îl iubește pe om înainte de toate pentru că El l-a creat. Dacă mă vei convinge că a ta casă sau ceasul tău au apărut singure brusc, atunci voi accepta că și acest mare ceas care se numește om a apărut singur. Dumnezeu l-a făcut pe om. El a făcut ochiul să vadă, urechea s-audă, mâinile să se miște, picioarele să meargă, inima să bată, sângele să circule, mintea să aibă idei. Dumnezeu a dat acestora o funcționare regulată, sănătatea. Fiecare bătaie a inimii îți strigă: **Dumnezeu te iubește!**

Și nu doar că Dumnezeu l-a creat pe om, dar îi și poartă de grijă. Nu l-a aruncat într-o insulă lipsită de vegetație sau pe Lună. L-a pus pe această planetă, căreia i-a dat toate primele materii, toate cele necesare ca să creeze civilizație.

Vino în Ziua Crucii la biserică. Și când

preotul înalță Cinstita Cruce și-L vei vedea cu gândul pe Hristos cu cununa de spini, cu mâinile și picioarele rănite și cu coasta împunsă, stai puțin, meditează și pune-ți întrebarea: **De ce a pățimit toate acestea Hristos?**

Și atunci, vei auzi răspunsul, pe care-l dă Proorocul Isaia cu opt sute de ani înainte de Hristos: **„El a luat asupra-Și durerile noastre și cu suferințele noastre S-a împovărat. Și noi îl socoteam pedepsit, bătut și chinuit de Dumnezeu, dar El fusese străpuns pentru păcatele noastre și zdrobit pentru fărădelegile noastre. El a fost pedepsit pentru mântuirea noastră și prin rănilor Lui noi toți ne-am vindecat”** (Isaia 53, 4-5).

Cine poate simți cât de mult a iubit Dumnezeu lumea! Cu ce limbă vom descrie iubirea Hristosului nostru? Cine are doar un copil, cât de mult suferă pentru el! Veniți deci, tu mamă și tu tată, să ne spuneți cât de mult îl iubiți pe unicul vostru copil! Dacă acum, vă va spune cineva că trebuie să-l jertfiți pe copilul vostru pentru dușmanul vostru, care mamă și care tată îl va jertfi? Și mai ales pentru dușman? Sub nici un motiv. Nici pentru prieten; cu cât mai mult pentru dușman.

Și totuși, ce zice astăzi Evanghelia? **„Dumnezeu a iubit atât de mult lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul Născut L-a dat, ca tot cel ce crede într-Însul să nu piară, ci să aibă viață veșnică”**. Atât a iubit Dumnezeu lumea apostată, îndepărtată de El!

Dar această iubire a lui Dumnezeu ne creează și nouă obligația să-L iubim. După cum tu, mamă, ai pretenția să te iubească copilul tău, așa și Dumnezeu așteaptă să-L iubească oamenii. Este de datoria noastră să

-L iubim pe Mântuitorul nostru.

Și cu toate acestea nu există iubire pentru Dumnezeu. Astăzi inimile sunt reci – înghețate pentru Dumnezeu. O profecție a Apostolului Pavel zice, că: **„În zilele din urmă”** – și suntem în zilele din urmă – **„vor fi oamenii... iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu”** (II Timotei 3, 1-4), oamenii adică vor iubi plăcerile, cele mici și neînsemnate, mai mult decât pe Dumnezeu. Unul își va iubi copiii săi, altul femeia sa, unul banii, altul cărțile, unul științele, altul chefurile, unul sporturile... Vor înnebuni pentru acestea, dar în inimile lor nu va exista iubirea față de Dumnezeu, a infinitului Dumnezeu. Asta nu se întâmplă astăzi?

Pe Dumnezeu nu că doar că nu-L iubim, ci îl și batjocorim. Îl batjocorim cu limba și cu cuvintele noastre, îl batjocorim și cu faptele noastre. În fiecare zi, în fiecare ceas, în fiecare minut se aud înjurături. Și apoi să așteptăm progres, bunăstare materială?

Așa cum mergem – nu-mi spuneți că-s pesimist, cântăresc societatea cu Evanghelia –, vă spun următoarele: **Evreii o singură dată L-au răstignit pe Hristos, dar noi îl răstignim de mii de ori în fiecare zi**. În case, în școli, în cazarmă, în tribunale, în bărci, în mașini, pe plaje, pe țărmuri, pretutindeni, peste tot îl răstignim. Nu există loc în care să nu ridicăm și o cruce pentru Hristos.

După toate acestea, eu mă minunez cum Dumnezeu continuă să ne iubească. Slavă îndelung-răbdării Tale, Doamne! Ar fi putut să spună soarelui: Coboară-te puțin-tel, apropie-te de pământ! Și atunci, temperatura ar fi urcat de la 40 la 100, 200, 300

de grade. Ar fi putut să spună mării: Nu suport adulterele și curviile lor! Umflă-te, ridică-te, acoperă vărfurile, înălțimile, să nu rămână niciun vierme viu! Ar fi putut să spună apelor, izvoarelor, norilor și râurilor: Secați!...

Omule nemulțumitor, care bei apă și-L înjuri pe Dumnezeu. Nu faci nici măcar ca găina, care bea și apoi își înalță capul sus ca și cum l-ar mulțumi lui Dumnezeu. Dacă ar seca apele, nu vei mai găsi niciun pahar ca să te răcorești; ți se va lipi limba de marmura peșterilor. Și totuși, Dumnezeu ne păstrează încă în lume pe noi, viermii. Slavă îndelung-răbdării Tale!

Frații mei, câți credeți în Evanghelia lui Hristos, în acest veac al stricăciunii, **veniți toți, mici și mari, la biserică în Ziua Înălțării Crucii. Postiți, ca în Sfânta și Marea Vineri.** Gândiți-vă la păcatele voastre, numărați binefacerile lui Dumnezeu. Și în timp ce vom vedea Cinstita Cruce, să spunem toți: **„Pomeneste-mă, Doamne, când vei veni întru Împărăția Ta”** (Luca 23, 42). Amin.

(† Augustin, Mitropolit de Florina)

POMENIREA ÎNĂLȚĂRII SFINTEI CRUCI

Două evenimente se prăznuiesc astăzi, care sunt strâns legate de Crucea lui Hristos: mai întâi, aflarea cinstitei și de viață -făcătoarei Crucii pe dealul Golgota, iar al doilea, întoarcerea lemnului Cinstitei Crucii din Persia la Ierusalim.

Mergând să cerceteze Locurile Sfinte, Sfânta Împărăteasă Elena a hotărât să afle acolo Cinstita Cruce a lui Hristos. Doar un iudeu foarte vârstnic, Iuda, mai știa unde se află îngropat lemnul Sfintei Crucii a Domnului. Constrâns de împărăteasă, el a dezvăluit că locul este sub capiştea lui Venus, ridicată de împăratul Hadrian pe Golgota. Împărăteasa a poruncit ca acea capişte să fie

rasă la pământ și să se facă acolo săpături. Așa s-au aflat adânc îngropate în pământ cele trei cruci.

Pe când împărăteasa gândea cum să afle care dintre cele trei este a Mântuitorului, s-a apropiat un convoi de îngropăciune. Patriarhul Macarie le-a zis să atingă crucile, una câte una, de cel mort. Nimic nu s-a întâmplat la atingerea primei și celei de a doua cruci. Dar când au atins-o de mort și pe a treia, mortul a înviat. Așa au cunoscut că aceea este Crucea Mântuitorului cea de viață dătătoare. Ei apoi au atins Sfânta Cruce a Domnului de o femeie foarte bolnavă, care s-a însănătoșit pe loc.

Patriarhul atunci a poruncit înălțarea Sfintei Crucii la un loc înalt, de unde să o poată vedea tot poporul – și atunci tot poporul a strigat cu lacrimi: „Doamne, miluiește!”. Împărăteasa Elena a poruncit turnarea unei îmbrăcăminți de argint întru care a ferecat Sfânta Cruce.

După vreme, împăratul persan Hosroe a cucerit Ierusalimul, a robit popor mult, și a luat și Crucea Domnului în Persia. Sfânta Cruce a rămas în Persia timp de paisprezece ani. În anul 628 împăratul Imperiului grecesc, Heraclie, l-a învins pe Hosroe și, cu multă solemnitate, a întors Sfânta Cruce la Ierusalim.

Intrând în Sfânta Cetate, împăratul purta Sfânta Cruce pe umerii lui, dar a văzut că deodată nu mai poate să facă nici un pas, o putere oprindu-i. Sfântul Patriarh Zaharia a

văzut cum îngerul Domnului nu îl lasă pe împărat să pășească mai departe cu Sfânta Cruce în spate, pe aceeași cale pe care demult pășise și Mântuitorul, dar desculț, scuiat și defăimat. Patriarhul i-a descoperit împăratului vedenia.

Atunci împăratul și-a scos straiul și însemnele imperiale și, desculț și în haine proaste, a purtat în spate Sfânta Cruce până la Golgota, iar acolo a așezat-o în Biserica Învierii Domnului, pentru bucuria și mângâierea întregii lumi creștinești.

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne, și sfântă Învierea Ta o laudăm și o mărim.

În toate bisericile, pe 14 septembrie, are loc rânduiala specială a scoaterii Sfintei Cruci în mijlocul lăcașului de cult, îmbodobită cu flori și așezată în văzul tuturor, la loc de cinste, spre închinarea credincioșilor, alături de icoana Învierii.

Spre deosebire de alte praznice împărătești, Înălțarea Sfintei Cruci se prăznuiește cu post, fiind o zi în care suntem chemați să medităm la Jertfa Mântuitorului, la suferințele îndurate pentru noi, oamenii.

SEMNLUL SFINTEI CRUCI

Nimeni, dar, să nu se rușineze de cruce, simbolul sfânt al mântuirii noastre, capul bunătăților, pentru care trăim și pentru care suntem! Ca pe o cunună - așa să purtăm crucea lui Hristos!

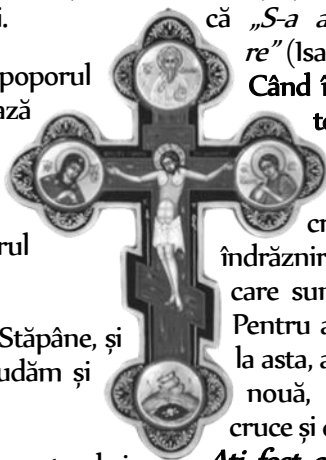
Prin cruce se săvârșesc toate cele ale noastre. Dacă trebuie să te naști din nou, crucea este alături! Dacă trebuie să te hrănești cu hrana aceea tainică, dacă trebuie să te hirotonești, dacă trebuie să faci orice, pretutindeni este alături de noi crucea, semnul biruinței! De aceea o scriem cu multă râvnă și pe case și pe ziduri și pe ferestre și pe frunte și în cugetul nostru. Crucea este semnul mântuirii noastre, al libertății noastre obștești, al blândeții Stăpânului nostru, că „S-a adus ca o oaie spre junghiere” (Isaia 53, 7; Fapte 8, 32).

Când îți faci semnul Crucii gândește-te la tot ce s-a petrecut pe cruce și stinge mânia și toate celelalte patimi. Când îți faci semnul crucii umple-ți fruntea cu multă îndrăznire, fă-ți liber sufletul. Știi, doar, care sunt acelea care-ți dau libertatea! Pentru aceasta și Pavel, îndemnându-se la asta, adică la libertatea ce ni se cuvine nouă, așa ne-a îndemnat; amintind de cruce și de sângele Stăpânului a spus: „Ați fost cumpărați cu preț! Nu fiți robi oamenilor!” (1 Corinteni 7, 23).

„Gândește-te, ne spune Pavel, la prețul dat de Domnul pentru tine și nu fi rob nici unui om!” Pavel numește crucea preț.

Nici nu trebuie să o facem așa de mântuială cu degetele, ci mai întâi să o facem cu inima cu multă credință.

Dacă-ți faci așa cruce pe față, nu va putea sta alături de tine nici unul din demonii cei necurați, că vede sabia care i-a dat lovitura, vede sabia cu care a fost lovit de moarte. Dacă noi ne cutremurăm când vedem locurile în care sunt executați condamnații la moarte, **gândiți-vă ce trebuie să sufere diavolul când vede arma prin care Hristos i-a doborât toată puterea lui și a tăiat capul balaurului!** Amin. (Sf. Ioan Gură de Aur)

SĂ NU FIM FIGURANȚI ÎN VIAȚĂ

Omul trebuie să fie transformat, nu doar botezat. Pentru că, dacă auzim din Scriptură cuvintele că omul trebuie să se nască din nou și că cel ce se naște de sus nu mai păcătuiește, trebuie să-l verificăm în viața noastră. Trebuie să vedem: facem sau nu facem păcate?

Sunt și păcate pe care noi le socotim minore. Nu-i corect. Dacă ești omul lui Dumnezeu, trebuie să se vadă prezenta lui Dumnezeu în toate ale tale. Dorința de a ieși din sfera păcatului și a răului trebuie să fie o dorință și o strădanie permanentă.

Îndreptarea aceasta este lucrul esențial în viața creștină. Altfel ești un figurant. Un figurant la rugăciune, un figurant la mănăstire, un figurant în familie, un figurant care vrea să se arate credincios și care face fapte de necredincios, pentru că nu s-a născut din Dumnezeu.

Preamăria lui Dumnezeu este o chestiune esențială, care arată prezenta Duhului, transformarea omului din rău în bun, arată nașterea de sus. Această naștere este dovedită de faptul că omul nu mai face rău.

Închinarea trebuie să fie în adevăr, adică participarea omului trebuie să fie totală.

Mie îmi place să spun că toate ale omului sunt la nivelul omului. **Nu te poți închina în Duh și în adevăr dacă nu trăiești în Duh și în Adevăr.** În închinare trebuie să se cuprindă toată ființa omului. La asta trebuie să năzuim cu toții. Amin.

(Părintele Teofil Părăian, *Gânduri care duc la cer*)

Dacă mântuirea în Hristos este singurul scop al vieții noastre, tot ceea ce facem poate deveni act de rugăciune. Viața noastră cotidiană trebuie să fie o liturghie neîntreruptă. (Părintele Sofronie Saharov)

UNDE ESTE VREO CĂDERE, ACOLO A FOST MAI ÎNTÂI MÂNDRIA

Viața noastră este război duhovnicesc cu duhurile nevăzute ale răutății. Acestea ne tulbură prin patimile noastre cheazăuitoare și ne pornesc spre călcarea poruncilor lui Dumnezeu. Atunci când vom înțelege aceasta și vom analiza cu atenție, vom găsi că pentru fiecare patimă există un leac - o poruncă, opusă acesteia - vrăjmașii încercând să ne împiedice să ajungem la acest leac mântuitor...

Cu adevărat, greu este fără ajutorul lui Dumnezeu, mai ales atunci când ne încredem în mintea și puterile noastre sau ne predăm nepăsării, iar feluritele căderi sunt îngăduite din cauza semeției.

Sfântul Ioan Scărarul scrie: **„Unde este vreo cădere, acolo a fost mai întâi mândria”.**

Așadar, ne este de mare nevoie să ne străduim a dobândi smerenia, pentru că ducem lupta cu draci mândri, iar smerenia ne dă o biruință ușoară asupra lor.

Prin ce, dar, vom dobândi această cmoară - smerenia? E nevoie să învățăm din scrierile Sfinților Părinți despre această virtute și să avem în toate prihănire de sine, iar pe cei de lângă noi să-i vedem mai buni decât noi înșine: să nu-i muștrăm pentru nimic și nici să-i judecăm, iar ocările lor să le primim ca trimise de la Dumnezeu pentru

POVĂȚURI DUHOVNICEȘTI

Dacă vrei să ajuți Biserica, cel mai bine este să cauți să te îndrepti pe tine însuși, decât să cauți să îndrepti pe alții. **Dacă te îndrepti pe tine însuși, imediat se îndreaptă o părticică din Biserică.** Dacă toți ar fi făcut aceasta, Biserica s-ar fi îndreptat.

Oamenii se preocupă de toate celelalte subiecte, dar nu se preocupă de ei înșiși. Pentru că a te preocupa de tine însuși cere osteneală, iar a te preocupa de alții este ușor.

Dacă ne preocupăm de îndreptarea noastră și ne întoarcem mai mult spre lucrarea lăuntrică decât spre cea exterioară, dând întâietate ajutorului dumnezeiesc, vom ajuta pe ceilalți mai mult și mai eficace. Ba încă, vom avea și pacea lăuntrică, care va ajuta fără zgomot sufletele ce le vom întâlni, pentru că starea duhovnicească lăuntrică trădează vir-

tutea sufletului și îi schimbă pe ceilalți.

Când cineva se dăruiește lucrării exterioare înainte de a ajunge la strălucita stare duhovnicească lăuntrică, poate face o oarecare nevoință duhovnicească, dar are mâhnire, neliniște, lipsă de încredere în Dumnezeu și mereu își pierde pacea.

Dacă nu își face bine mai întâi lui însuși, nu poate spune că interesul lui pentru binele obștesc este curat. Când se va elibera de omul său cel vechi și de orice lucru lumesc, va avea deja harul dumnezeiesc și atunci și el se odihnește și odihnește și pe ceilalți.

Dacă însă nu are harul lui Dumnezeu, nu se poate impune nici lui însuși și nici pe alții nu îi poate ajuta, astfel încât să le aducă folos dumnezeiesc. Trebuie să se afunde în har și după aceea să-și folosească puterile lui sfințite pentru mântuirea celorlalți.

(Sfântul Paisie Aghioritul, *Lucrarea în noi înșine*)

SERVICIUL SOCIAL AL PAROHIEI LAZARET

In cadrul Campaniei „DE LA INIMĂ LA INIMĂ”, vă invităm sâmbătă, 19 septembrie, după Sfânta Liturghie, în sediul Centrului de zi „Sfânta Muceniță Filoftea”, pentru măsurarea tensiunii arteriale și a glicemiei, dar și pentru discuții legate de sănătatea dumneavoastră.

Vă așteptăm cu drag!

PROGRAMUL LITURGIC (15-21 sept.)

Zilnic	7:30	Sfânta Liturghie (Parastase)
Luni (post)	7:30	Acatistul și Sf. Liturghie (Fără parastase) - Înălțarea Sfintei Cruci -
Miercuri	18:00	Sfântul Maslu
Vineri	19:00	Acatistul Sf. Mc. Efrem cel Nou
Sâmbătă	17:00	Vecernia și Acatistul Sf. Ierarh Luca
Duminică	7:30	Utrenia și Sf. Liturghie (Fără parastase)

Cont bancar: Parohia Lazaret - RO 79 RNCB 0026 0308 8182 0001

Preot paroh: Marius Iacobeanu - 0745 760 239; Preot slujitor: Eugen Ciuche - 0744 862 191

Adresa: Parohia Ortodoxă Lazaret, Str. Digu Bîrnat 19, Bacău. Email: parohialazaret@yahoo.com

Revistă săptămânală de zidire sufletească, editată de Parohia Ortodoxă Lazaret, cu binecuvântarea ÎPS Ioachim, Arhiepiscopul Romanului și Bacăului.